

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

บำเพ็ญสาธารณประโยชน์

ใครได้ฟังทางวิทยุหรือเปล่า เขาออกทางวิทยุหรือเปล่าที่เทศน์ตอนเช้าวันนี้ ตอนค่ำเรามาฟังนี้ขบขันดี เราอดหัวเราะไม่ได้ หลวงตาเป็นยังงี้ถึงไปตกรนท ที่นี้ไอ้ ปู้ก๊กไอ้เหล่านั่นไม่ตกเขาอยู่ในกรง ว่าหลวงตานี้ไม่เป็นสละของใครแล้ว ตกรนทแล้ว ยังเหลือแต่เขา ไอ้ปู้ก๊ก ไอ้หยอง ไอ้หมี ให้ถือเขาเป็นสละได้ ว่าไอ้ปู้ก๊ก ไอ้หยอง ไอ้หมี สละ คัจฉามี เราฟังแล้วอดหัวเราะไม่ได้ เทศน์ไป ๆ มันสัมผัสอะไรมันก็ออกของ มัน ๆ ไม่ได้มีเจตนาไว้นะ ปัจจุบัน ๆ เวลามาฟังเจ้าของออกชื่อ ไอ้ปู้ก๊ก ไอ้หมี ไอ้หยอง นี้ ให้เป็นสละของประชาชน เรายังอดหัวเราะไม่ได้

ผู้ว่าฯ อุดร ของเราเปิดน้ำอ่างห้วยหลวงมันเต็มครับ กลัวมันจะล้น มีข่าวว่าได้ฝุ่นมา แลวเวียดนาม จะมีผลกระทบมาบ้านเรา ก็เลยเปิดน้ำออกมา กระทบหมู่บ้านตามห้วย หลวงบ้าง ส่วนในเมืองแห่งหมดแล้วครับ ห้วยหลวงเราบรรจุได้ ๔ ล้าน ๒ แสน กะว่า จะปล่อยให้เหลือสัก ๒ ล้าน ๕ หรือ ๓ ล้าน เก็บน้ำไว้ครับ

หลวงตา เราก็คอยสังเกต ถ้าควรปิดก็ปิด ถ้าไม่ตีรับเปิด

ผู้ว่าฯ อุดร รับผิดชอบครับ ตอนนี้ ๘ โมงเช้าต้องไปนั่งประชุมกันที่ห้องทุกวันครับ ตรง ไหนจะเปิด ตรงไหนจะปิด ดูระดับน้ำไปถึงอำเภอเพ็ญถึงสร้างคอม ว่าไปท่วมสักแค่ ไหนอะไรต่าง ๆ แล้วคนไหนท่วมก็ไปแจกของให้เขาก่อน

หลวงตา โห เป็นผู้ใหญ่นั่นนอนไม่หลับนะ เหมือนพ่อแม่ແລะนอนไม่ค่อยหลับ แต่ลูกมีก็คนฟังเสียงดังครอกแครก ๆ แข่งกัน พ่อกับแม่ไม่ได้หลับແລะ วิ่งโน้นวิ่งนี้ อันนี้ก็เหมือนกัน พ่อบ้านพ่อแม่เมืองไม่ได้อยู่ແລะฟังซิ น้ำจะมาช่องไหน ๆ จะมาท่วม เมืองอุดรก็อยู่ไม่ได้ ต้องได้วังແລะ

เมื่อวานไปโรงพยาบาลห้วยผึ้ง สงสารทำใจ สำหรับจังหวัดกาฬสินธุ์รู้สึกจะขาด แคลนมากกว่าจังหวัดอื่น เท่าที่สังเกตดูตามโรงพยาบาลมานี้ ตามธรรมดาถ้าไม่จำเป็น ไม่มา นี่ก็ต้องมาด้วยความจำเป็น ๆ รู้สึกว่าสงสาร เมื่อวานนี้ไปห้วยผึ้ง ไปสั่งสิ่งของ เอาอะไรจากตลาดสว่างฯ ได้แล้วไป ตัดเข้าทางวาริชภูมิ ออกค่าเพิ่ม น้ำอุ่น ตัดลง อำเภอเขาวงแล้วเลี้ยวไปโรงพยาบาลห้วยผึ้ง จากนั้นก็ตรงมาสี่แยกสมเด็จ ตัดมาวังสาม หมอ ศรีธาตุ กุมภวาปี มานี้ เวลา ๒ ชั่วโมงพอดีจากห้วยผึ้งมาถึงวัดเรา ที่นี้จากทางนี้ ไปทางสว่างฯ ตัดไปภูพานลงไปโน้น ๒ ชั่วโมง ๕๐ นาที เกือบ ๓ ชั่วโมง ย่นกว่ากัน ๕๐ นาที

เมื่อเข้าก็ออกไปดูมุกกำแพงตั้งแต่เช้า เมื่อวานนี้พระไปพูดกับพระฝรั่งเกี่ยวกับเรื่องมุกนั้นว่าจะไม่ให้ถึงมุก เรากะว่าจะให้เจ้าของนาเขาขึ้นทางริมห้วยหมากแข้ง พอขึ้นนั้นบั้งก็ขึ้นมาเลยมาออกสะพานเรา รู้สึกจะสะดวกเป็นสองทาง คือทางหนึ่งเราทำประตูใหญ่ให้หนึ่ง รถยนต์ก็ไปได้ สอง ประตูคนโดยเฉพาะ ทางนี้เราก็กทำไว้ให้ ที่นี้เรามาคิดอีก ควรจะมีทางเปิดโล่งทางนาเขาออกทางโน้น ถ้าเขาลำบากที่จะตัดมานี้เขาก็ตัดออกทางโน้นเลยให้เป็นความสะดวก เรายังคิดว่าให้รถยนต์ไปได้ก็จะดี เมื่อเช้าจึงไปดูควรตัดมุกให้รถยนต์ขึ้นมาทางนี้ได้ริมห้วยหมากแข้งมาแล้วเข้าสะพานเลย มันสะดวกไปดูแล้วเมื่อเช้านี้

เราขอภาวะทุกอย่าง มอบความไว้วางใจให้ท่านปัญญา ตามธรรมดาถ้าเรามอบอะไรแล้วเราจะไม่เข้าไปยุ่งนะ ให้เป็นเรื่องของท่านเอง ๆ เพราะเราไม่ฉลาดเท่าท่านในเรื่องเหล่านี้นะ ท่านฉลาดกว่าเรามาก เราก็กมอบให้ท่านแล้ว ท่านทำไปเราก็กไม่ได้สนใจแหละ ครั้นทำไป ๆ ดู ริมถนนทางนี้ก็ไปดู คือทางถนนทางไปบ้านสุขสมบูรณ์นี้ก็เข้าไปถึงส่วนรวมเหมือนกัน เราก็กไปดู แต่เราได้เดือนไว้แล้ว คือรั้วเหล่านี้อย่าให้มีส่วนกลัวเสียนั้นเสียนี่เสียมากเสียน้อย อย่าให้คิดไม่ได้ทางวัด วัดเป็นนักเสียสละ เราว่า ตั้งแต่ทางบ้านตาดมานี้ ทางกว้าง ๆ นั้นเราซื้อให้ทั้งนั้นนะ อันนี้ทางจะไปทางนี้เราก็กเปิดทางให้ บอกลูกหลานให้เบิกกว้างเอาไว้ ๆ นี่เป็นทางสาธารณะ เขาก็กเบิกกว้างเอาไว้ อันนี้เราไม่ได้ซื้อ บอกเขาไว้เลยให้เขาเบิกกว้างเข้าไปโน้น ที่นี้เวลาเราจะทำทางนี้จึงได้เดือนทางนี้ อยากรออย่าให้กินออกไปนะ ของเราต้องหดเข้ามาเสมอ หมดเท่าไรก็หมดไปขอให้ทางเป็นความสะดวกก็แล้วกัน

ที่นี้เวลาเขาปักหลักเราก็กออกไปดู ก็พอดีอยู่ เอาละพอใจ ออกจากนี้เราก็กไปดูทางนั้น ที่นี้เราได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับท่านปัญญา มีขัดกันอยู่ชนิดหนึ่ง คือเมื่อเราได้มอบแล้วเราจะไม่เข้าไปเกี่ยวนะ ที่นี้มอบแล้วเราเข้าใจถึงเรื่องบ้านเมืองซึ่งอยู่แถวนี้ได้ดี ท่านไม่เข้าใจ มันขัดตรงนี้นะ เราทำแล้วเราวิตวิจารณ์ นาเขาจะออกยังไง เป็นทางนี้เข้ามานี้ทำให้ก็จริง แต่เป็นความสะดวกอิสระเขาจริง ๆ แล้ว ควรที่เขาจะมีทางเป็นพิเศษของเขาเอง เราว่านั่นนะ เพราะฉะนั้นเราจึงไปดู มันก็ไปติดที่มุกนี้ ถ้าหากว่าเราได้คิดไว้แต่ก่อน เสาที่ฝังปักอยู่นี้เราจะเอาเข้ามาข้างในอย่างน้อยหนึ่งเมตร เป็นอย่างน้อยนะ เราจะย้ายเข้ามาปักนี้ แต่นี้ท่านปัญญาท่านทำแล้วเราก็กใจใจ ก็เรียกว่าแคบ ทางโน้นแคบ ไปตัดมุกโน้น แล้วต้นไม้ที่อยู่มุกโน้นก็โค่นออกเลย ให้ถนนขึ้นมาทางนั้นผ่านมาริมคลองนี้เลย ให้เป็นทางสะดวกของเขาเอง เราว่าอย่างนั้นนะ

เขามาใช้กับเรานี้เขาก็ใช้ แต่ความสะดวกเป็นอยู่ในใจเขาจะไม่ค่อยมี ถ้าเราให้เขาแล้วจะสะดวกมาก เมื่อเช้านี้ไปดูอีก ตกกลางก็เปิดให้จนได้นั้นแหละ เสาที่ปักไป

แล้วถ้าควรจะตัด ตัดออก ถอยคืนมา แล้วตัดแรงแนี้ไปใส่โน้น เราดูแล้วถ้าหากว่าทางนี้ ยื่นไปมากจะตัดถอยมาอีกก็ได้เพื่อตัดมุมทางโน้นมานี้ อันนั้นไม่ให้เลยมาอีก ดีไม่ตัด เข้าอีกยังได้เพื่อทางเขาจะขึ้นมานี้ ต้นไม้เหล่านี้เอาออกหมดเปิดทางให้เขาไปตามริม ้วยหมากแข็งจะดี เราคิดอย่างนั้น จึงได้พูดกับท่านปัญญาใหม่ เพราะอันนี้ไม่ได้รับ ตัวอะไร กำลังหน้าฝนอยู่ด้วย ให้เป็นทางของเขาเป็นพิเศษ เขาออกมานี้แล้วเข้ามา เขาเลยก็ได้ เขามาทางนี้เขาอาจไม่สะดวกยิ่งกว่าที่เรามอบให้เป็นพิเศษของเขาแล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงจะเปิดให้ทั้งสองทางเลย เขาจะมาทางนี้ก็ได้ เขาจะออกทางนี้กลับ ทางโน้นก็ได้ เมื่อเข้าออกแต่เข้าก่อนพระบิดมทบาท ลงจากกุฎิไปดูเลย แล้วกลับมา ที่แรกว่าจะเดินตัดทางนั้น โอ้ย ฝนหยุดสามวันยังเป็นขี้ตมขี้โคลน ไปไม่ได้นะ พอไปนี้ ถอยกรุดเลย ที่แรกว่าจะมาทางนั้นมาไม่ได้

ทางที่เปิดโล่ง ๆ พี่น้องทั้งหลายไม่ทราบนะ มีแต่เรื่องหลวงตาทั้งนั้น ชื้อไว้ตั้ง แต่โน้น ที่แรกเพียงล้อเกวียนไปจะสวนกันก็ไม่ได้มันแคบ เราซื้อที่สองฟากทาง ๆ ไป เลย ให้เขาราคาสูง ๆ จนกระทั่งใครก็อยากมีนาอยู่ติดถนนเขาวางั้น คือเราให้มาก เป็น อย่างนั้นตลอดถึงบ้านนะ กว้างอย่างนั้นเป็นของใคร เราซื้อเปิดออกหมด ที่นี้อยู่ ๆ ที่ เขามาทำร้านขายอะไรอยู่ที่นี่ ทาง ร.พ.ช.หรือใจ ที่แรกเขาคงไม่ทราบ เขาก็มาเทหินลงปิง ปิง ๆ ตรงนั้น คือที่นั้นเป็นที่ว่างเราซื้อไว้ เปิดไว้เป็นที่โล่ง ๆ สำหรับทำประโยชน์ส่วน รวมเราวางั้น

ที่นี้ไม่มีใครทราบละชื่อว่าเป็นที่ของวัด อยู่ ๆ ทาง ร.พ.ช.ก็บั้งบั้งมาเทหินลงตาม ตาม ๆ เราจึงถามว่าหินนี้ใครมาเท บอกว่า ร.พ.ช. ให้ไปบอก ร.พ.ช.นะ เทหินนี้เท เพื่ออะไรให้เหตุผลกลไกมา สถานที่นั้นเป็นที่ของวัดนะ ที่นี้เจ้าของออกแล้ว เขาก็ยอม รับผิดชอบที่ เขาไม่ทราบนี่ว่าเป็นที่ว่างเปล่า เขาว่าจะทำอย่างนั้น ๆ เป็นทำเลค้าขาย เออ ถ้าเป็นสาธารณะเราให้ทันที แต่ที่จะมาทำแบบลู่ลู่อู้งัง ลู่อ่านาจมาทำที่เดียวนี้ไม่ได้ นะ มันเป็นไปได้นะ ถ้าฝนเข้ามาที่ขัดกันเลย มันเป็นอยู่เรื่อย ๆ รอบด้านกับเรานะ ทาง ถนนที่ท่านทั้งหลายเข้ามานี้เป็นใครเป็นคนให้ทำ อย่างนี้ละ

เขื่อนก็เหมือนกัน เราเอาไว้ เขื่อนหน้าบ้านตาด อันนั้นอีกเขื่อนหนึ่ง สองสาม เขื่อน บ้านแถวนี่รื้อหมดเลยไม่มีเหลือ นี่ละขัดกันลงถึงกระทรง ก็เรานั้นเอง มันถึงมี บ้านไปได้นานอย่างนั้นนะ ไม่งั้นพวกนี้มากลืนเอาหมด เอาอำนาจบาตรหลวง โอ้ย มัน เอาอำนาจป่า ๆ ถื่อน ๆ ยังไงก็ไม่ทราบ ถือนอำนาจป่าถื่อน มาไม่มองดูหน้าดูหลังเลย เป็นอำนาจใหญ่หลวงมากนะ อยู่ ๆ ก็ถางอันนี้เข้ามาในวัด ตั้งแต่ปี ๒๕๑๓-๑๔ นะ เราไม่ลืม พวกชลประทานเขาจะทำเขื่อน ไม่บอกใครนะเจ้าของนา จะเหยียบเอาแหล กหมดเลย มันเป็นอย่างนั้นนะพวกนี้ เป็นนักล่าเขื่อนหากินเงิน แล้วก็ขัดเข้ามาฟากบ้าน

ตาดทางโน้น เชื่อนั่นท่วมเข้ามาหมู่บ้านตาดถึงนี้ กั้นเชื่อนนี้ปู่หมตแถวนี่ไม่มีเหลือเลย หาเหตุผลต้นปลายไม่มี ทำที่ไหนก็บุกเข้าเลยไม่ได้ถามเจ้าของ อยากรางที่ไหนถางเข้าไปเลย นี้อยู่ ๆ ก็ฟาดเข้ามากลางวัดละซีจึงมาโดนตักกันนะ เพราะมันเคยตัวละซี เคยอำนาจป่าเถื่อนมา ฟาดทางโน้นถางแหลักไปเลยแต่ก่อน เข้ามาทางนี้ก็ฟาดเข้ามาวัดนี้ ยกขบวนเข้ามาแถวนี่ พอดีเราก็ออยู่ในวัด เสี่ยงโครมคราม ๆ มันเรื่องอะไรนี่ เรียกพระมาถาม ว่าพวกชลประทานเขากำลังมาเบิกทาง เราก็บู่บู่ปลงมาเลย นั่นเอาแล้วนะ ไม่ต้องใส่แวม ลงมาเลย มากี่ไล่เบี่ยได้ไล่ออกเดี๋ยวนั้นเลย ไม่ออกจะเอาตำรวจมาจับเดี๋ยวนี้อันนี้ รั้วไหมว่านี่วัด มีสิทธิ์หรือไม่มี อันนี้เอาสิทธิ์มาจากไหน ถ้าไม่อยากจะติดคุกให้รีบออกนะ จะเอาตำรวจมาจับนะ รั้วไหมว่านี่เป็นของมีเจ้าของ หลวงตาเป็นเจ้าของอยู่ที่นี่รั้วไหม เอาละที่นี้ละ ไล่ออกเดี๋ยวนั้นแตกฮือเลย เป็นอย่างนั้นนะพวกนี้

ที่นี้พวกผู้ใหญ่ก็มาหาเราตอนบ่าย มากี่ชดกันเลย ทางนั้นก็หมอบละซีสู้เราไม่ได้ เหตุผลนะ ทางโน้นก็หยุดเพราะเหตุผลไม่มี มาทำลายชาติบ้านเมือง คนทั่วประเทศอยู่แถวนี่หนีไปหมดมีแต่น้ำเกลืออน หาทำประโยชน์อะไรก็ไม่ได้ คนแตกบ้านแตกเมืองไปหมด เชื่อนบ้านจั่นก็เห็นใหม่ละ เชื่อนบ้านจั่นเวลานี้มองดูสุดสายตา นั้นมีแต่ไร่แต่นาเขาเอามาทำเชื่อนบ้านจั่น แล้วท่วมไปถึงอุดรก็ท่วม เราก็ไม่ไปว่าอันนั้น ไม่ได้มาเกี่ยวข้องกับเรา อันนี้จะมาฟาดวัดเราละซี เทียบกันเข้าทันทีเลย เราจะยกออกหนีหมด ถ้าหากว่าเหตุผลทางนั้นเหนือกว่าวัดนี้ เราจะไม่เรียกสักสตางค์เดียวเราจะหนีไปเลย ต้องเอาเหตุผลมายันกัน เหตุผลสู้เราไม่ได้

เรื่องราวมันเป็นอย่างนี้ เมื่อถึงกาลเวลาที่จะพูดเราก็ตูตบั้ง เป็นอย่างนั้นนะพวกนี้ ถ้าเราไม่อยู่ที่นี้หมด แถวนี่ไม่มีเหลือนะ เเราบศิกตลอด ถนนจากโน้นมานี้ก็เหมือนกัน ถนนที่บ้านค้ำคั้งมานี้ ทำเชื่อนแล้วไม่ทำถนนให้ ไล่เบี่ยกันเข้าละซี สุดท้ายสู้เราไม่ได้ เป็นอย่างนั้นนะพวกอำนาจป่าเถื่อน โอ๊ย.ลิมตัวนะ มันหลายครั้งแล้วนะ เราอยู่ที่นี้ไม่จั้นแถวนี่หมดเลย กลืนเอา ๆ ฉะ ๆ อำนาจป่าเถื่อนนั้น ก็คิดดูซิตั้งแต่ในวัดนี้บุกโครมคราม ๆ ถางตัดเข้าไปนี้เลย ถามได้บอกใครบ้าง โลเล ๆ ไม่รู้ว่าบอกใครไม่บอกใคร ถูกขนาบไล่ออกเดี๋ยวนั้นเลย ไม่ออกเดี๋ยวนี้อันนี้จะเอาตำรวจมาจับนะ เอาขนาดนั้นนะ เขาแตกฮือเลย ตอนบ่าย ๆ ผู้ใหญ่ถึงมาหาเราก็อชชชผู้ใหญ่เลย หายไปเลยนั้นเห็นใหม่ไล่ไปถึงเรื่องเหล่านี้ ทำไมทำสู่มสู่มทำอย่างนี้ เอาขนาดนั้น เลยหมอบทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย

ถ้าเอาเอาจริง ๆ นะ เราไม่เหมือนใคร ถ้าไม่เอา ๆ ถาลงได้เอาแล้วโบกมือเลย เหตุผลพร้อมแล้ว อย่านมาทำสู่มสู่มทำไม่ได้นะ อันนี้เราพูดถึงเรื่องที่ว่านี้ เขาก็เห็นมันว่างอยู่นานหลายปี ไม่ว่าเขาว่าเราใครก็ไม่วู้ เขาก็เอาหินมาเทตุมตาม ๆ พอมาเห็นผิดแปลกปรกติเราก็เลยถาม หินนี้จะมาทำอะไร เขาจะมาเทที่แถวนี่ว่างั้น เขาจะเททำอะไร

ไม่ทราบ แต่เขาจะมาเท ที่นี้ก็ขึ้นเลยนะ ที่นี้มีเจ้าของนะนั่นเอาแล้ว นี่เป็นที่สวนเขา เราซื้อทำทางนี่นะ มันเศษเหลือเราก็ทิ้งไว้มันทำประโยชน์อีกส่วนหนึ่ง ๆ นี่สำหรับไว้สาธารณประโยชน์เรบอก พอทางนั้นเขาทราบเขาก็วิ่งมาหาเราเลย เขามายอมรับ เราถามเหตุผลเขา ที่นี้เราก็เปิดให้เลย แน่ะ ก็อย่างนั้นแหละ

อันนี้เราทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซ้อมานี้ก็เป็นประโยชน์ส่วนรวม เหลือไว้ก็เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่เหตุผลโลกไม่มีบุกเข้ามาเลยทีเดียว มันก็ต้องถามกันซิคนเรา แน่ะก็ว่ากัน เมื่อเหตุผลลงกันแล้วก็ไม่มีปัญหา เอ้า ทำได้ เขาก็ทำอยู่นั้นแหละ ก็เราทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมอยู่แล้ว นี่ท่านทั้งหลายได้เห็นทางเบิกกว้างมานี้ถึงโน้นนะกว้าง ๆ มีแต่เราซื้อไว้ทั้งสองฟากทาง จนกระทั่งเจ้าของนาเขาอยากให้นาเขามาอยู่ติดถนน คือซื้ออย่างให้ราคาแพง ๆ นะ เหล่านี้ที่เบิกกว้างนั้น มีแต่เราซื้อไว้ ๆ สำหรับสาธารณประโยชน์นะ สำหรับเราเราไม่เอาอะไรแหละ กว้าง ๆ เราซื้อไว้ทั้งนั้น เขาเสนอขายเสียด้วยนะ คือเราให้ราคาแพง ๆ พอได้เงินนี้เขาก็ไปซื้อที่อื่นซึ่งดีกว่านี้ความหมายว่าจ้าง

นี่ก็พูดไปอย่างนั้นแหละ เหตุการณ์ที่มันไปอย่างนั้นมันก็ต้องไป อย่างที่พูดนี้ติดก็ติดมาเอากันเลย แน่ะอย่างนั้นนะเรา ถ้างงได้พูดหาความเท็จไม่มี ต้องจริงตลอดสระใหญ่ที่ไปเห็นที่ใหญ่ ๆ นั่นก็เราซื้อที่เขาแล้วก็ทำสระ คือแต่ก่อนควายมันเยอะเต็มบ้านเต็มเมือง ควายหาที่กินน้ำไม่มี มองดูดอยอยากขาดแคลน เอ้อ ทำไงพวกสัตว์เหล่านี้มันจะไปหากินน้ำที่ไหนไม่มีน้ำกิน เราเลยซื้อที่เขา เสร็จแล้วให้รถเขามาไถขึ้นเป็นสระสำหรับควาย ที่นี้ควายเขาเอาไปฝากันที่ไหนหมดไม่มีเหลือสักตัวเดียว ที่นี้สระเลยเป็นสระเปล่าไม่มีอะไรเลย น้ำก็เต็มอยู่นั้นละ นี่เหตุการณ์มันเป็นอย่างนั้นนะ แต่ก่อนควายเต็มหมดไม่มีที่กินน้ำ เราเลยซื้อที่เขาแล้วก็ขุดสระใหญ่ให้ควาย ที่นี้ควายถูกเขาเอาไปฝากินหมด เวลานี้ก็เหลือแต่สระกับน้ำ เต็มอยู่นั้นใครไปก็เห็น ไม่มีควายสักตัวเดียวแหละมากิน อันนี้ก็ทิ้งไว้อย่างนั้นแหละ ก็ซื้อไว้แล้ว ก็ทำสาธารณประโยชน์เราทำทั้งนั้นแหละ

แถวนี่แถวไหนเราซื้อไว้ ๆ เราทำเป็นสาธารณประโยชน์ทั้งนั้น ๆ นะ นี่ละถ้าพูดถึงเรื่องการทำประโยชน์ให้โลก พรรณนาได้เมื่อไรเรื่องเรา กว้างขวางขนาดนั้น ไปที่ไหนมีแต่เรื่องเราทำไว้ ๆ ทั้งนั้นนะ จนกระทั่งไม่มีเงินติดเนื้อติดตัวเลย แล้วเขายังมาเสกสรรปั้นยอลวงตาว่า มหาเศรษฐีอยู่นะ พวกบ้านี่ว่ากันเลย คนหนึ่งจนจะตายคนหนึ่งยังมาเสกเป็นมหาเศรษฐีได้ มันจะเอาอะไรมาเหลือ เมตตาออกหมดนะ หมดแล้วยังจะให้อยู่ตลอด หมดแล้วยังจะให้ จนพระมาบอกหมดแล้ว เทอ หมดแล้วเทอ เอ้า พักไว้ก่อน บางทีไปติดหนี้เขาอีกนะ พักก็ยังไม่พัก ติดหนี้ส่วนมากเป็นโรงพยาบาล

พวกเครื่องมือเครื่องมือแพทย์เวลาจำเป็น คือเครื่องมือแต่ละเครื่อง คนใช้มีจำนวนเท่าไรที่จำเป็นกับเครื่องมือเครื่องนี้ แล้วเงินเรามีเท่าไร ๆ เครื่องมือนี้ราคาเท่าไร ไม่พอเอา ไม่พอส่งเลย แน่อย่างนั้นนะติด ๆ คือคนใช้น้ำหนักมากกว่า เอาอย่างนั้นละ ติดหนี้เรื่อย เขาก็เสกว่าหลวงตาบวเป็นเศรษฐีมาเรื่อยอย่างนี้ ความจนก็เราจนอยู่เรื่อยจะไหวยังไง

ฟังเอาซิพี่น้องทั้งหลาย เราหวังอะไรกับโลกอันนี้ เราไม่หวังอะไรก็บอกชัด ๆ แล้ว พูดหนึ่งไม่มีสองเหมือนกันเรา ถ้าลงออกคำไหนแล้วแน่เลย ๆ จะมาหลอกลวงอย่างนั้นอย่างนี้เราทำไม่เป็น เพราะฉะนั้นภาษาธรรมจึงขึ้นได้ตลอดอย่างนั้นดูเอา พูดตรงไหนมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ไปพร้อม เอา ใครคัดค้าน คัดค้านมา ถ้าลงได้ขึ้นเวทีแล้วเป็นไม่ถอย ความจริงทั้งนั้น

ช่วยมาตลอดอย่างนี้แหละ ช่วยโลกช่วยสงสาร ไปที่ไหนช่วยไปหมดแหละ จากนี้จนถึงบ้านโล่งไปอย่างนั้นมิแต่เราซื้อไว้ ๆ สำหรับสาธารณประโยชน์ พวกโรงรำโรงเรียน พวกอนามัยเหล่านี้ละ บ้านเด็กที่อยู่นั้นก็เรานะนั่นซื้อไว้ให้เขา ก็อย่างนั้นแล้วกว้างขวางที่มีแต่เราซื้อไว้ ๆ นี่ความกว้างขวางเป็นยังไงได้รับความสะดวกกันใหม่ละพิจารณาซิ แล้วความคับแคบตีตันมาวัดปานี้ยังจะมาได้ไหม ไม่มีทางมา ทางล่อเกวียนนี้สวนกันจะไม่ได้ มันคับแคบ ที่นี้เวลาซื้อไว้แล้วเบิกกว้างออกมาได้สบาย เห็นใหม่ละ นี่การเสียสละ ความเบิกกว้างมันก็มี ความสะดวกก็มีไปตาม ๆ กัน

พระพุทธเจ้าท่านจึงสอนให้มีความเมตตาสงสารเฉลี่ยเผื่อแผ่ สอนให้มีจิตใจกว้างขวาง อย่าตีตันอันตู้คับแคบไปไหนลำบาก แม้มีเงินเป็นล้าน ๆ ก็ไม่มีความหมายเพราะหัวใจพาคับแคบปิดทางตัวเอง ถ้าหัวใจเบิกกว้างมีอะไรมาเป็นประโยชน์ทั้งหมด เป็นอย่างนั้นนะ มันอยู่ที่หัวใจ ท่านจึงสั่งสอนให้อบรมทางด้านจิตใจ ให้มีจิตใจเมตตากว้างขวาง เห็นแก่จิตแก่ใจของกันและกัน แม้แต่สัตว์อยู่กับเราเขายังต้องอาศัยเรา ถ้าเจ้าของไม่ให้อินข้าวมันอยู่ได้เหอหมานะ เจ้าของมันให้อิน สัตว์มันก็มีแก่ใจกับเจ้าของรักเจ้าของ ไปที่ไหนสัตว์ตัวไหนจะรักจะติดพันเจ้าของยิ่งกว่าหมาไม่มีเว้นแต่หมัดเท่านั้นเข้าใจไหม ถ้าหมัดอยู่ไหนมันอยู่ด้วย มันต้องมีช้อยกเว้นชีใช้ใหม่ ก็หมัดเป็นอย่างนั้นหมาเป็นอย่างนี้ ก็ต้องแยกให้เขาให้เราละซิ

นี่ละสัตว์อยู่ด้วยกันก็เป็นอย่างนั้น ตีนี่ร้องแงก ๆ นะ เจ้าของตี ไม่มีทำต่อสู้นะ นี่คือคุณของเจ้าของเหนือเขาตลอดเวลา เขาจึงยอมตลอด คุณของเจ้าของเหนือเขา ตีเท่าไรก็ยิ่งหมอบ ๆ นี่ละสัตว์เห็นคุณของเจ้าของ เป็นอย่างนั้นนะ

สรุปทองคำ-ดอลลาร์และกฐิน วันที่ ๑๒ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๖๑ ดอลลาร์ นี่หนูเล็กนี่เอามาเป็นพื้นฐานไม่ให้ขาดนะ ๑ บาทเป็นพื้นไว้เลย กฐินทองคำได้ ๕ กอง เงินสดได้ ๕๐ กอง รวมเป็น ๖๕ กอง

กฐินทองคำนี้หมายถึงว่าสำเร็จเป็นทองคำล้วน ๆ มาเลย กฐินเงินสดนี้เราเอาเงินสดแทนทองคำ เงินนี้เอาเข้าธนาคารไว้ ถึงเวลาเราถึงจะถอนออกมาซื้อทองคำ อันนี้เรียกว่ากฐินเงินสด รวมทองคำทั้งหมดที่เราได้แล้วเวลานี้ ๕,๒๖๖ กิโล กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น ทองคำได้ ๖๒๘ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒ กิโล ๒๖ บาท

กฐินเงินสดได้ ๒,๖๑๕ กอง เท่ากับเงิน ๔,๑๘๔,๐๐๐

รวมกฐินทองคำและเงินสดได้ ๓,๒๔๓ กอง

ยังขาดอยู่อีก ๘๐,๗๕๗ กอง ในจำนวนกฐิน ๘๔,๐๐๐ กอง ยังขาดอยู่ ๘๐,๗๕๗ กอง

อันนี้ยังไม่รวมเช็ค เช็คเราก็แบ่งบ้าง เขาก็มาจดบ้างไม่จดบ้างก็มีนะ แต่ยังไงก็ตาม เช็คก็ดี เงินสดก็ดี จะไปรออยู่ที่ธนาคารด้วยกันทั้งนั้น เวลาถอนออกมาด้วยกันเลย กรุณาทราบตามนี้ เราบางทีก็สับสนนะ บางทีก็ลืมบอก ที่จะเอาเช็คเข้าบัญชี เช็คกฐินนี้นะ บางทีก็ไม่ได้บอกหากเข้าอยู่ อันนี้เราคอยดู เวลาเราถอนมันมีเท่าไรก็จะรู้ตรงนั้น ไม่ไปไหนแหละ เข้าตรงนั้นเลย กรุณาทราบตามนี้ หมายเหตุ ยังไม่รวมเช็ค กฐินเขาว่าอย่างนั้น

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com